

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ενώπιον: Μ. Αγιομαμίτη, Α.Ε.Δ.

Αρ. Αγωγής: 2544/2020

Μεταξύ:

~~ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΚΟΤΕΡΙΟΥ κ.α.κ.ΑΝΔΡΕΟΚΚΚΚΛΜΗΤΣΑ~~

Ενάγουσα

και

~~ΣΑΡΚΑ ΧΡΟΒΙΑΧΧΧΑ~~

Εναγόμενη

Αίτηση ημερ. 06.11.2020

Ημερομηνία: 11 Ιουλίου, 2022

Για Ενάγουσα – Αιτήτρια: κ. Μ. Βιολάρης

Για Εναγόμενη – Καθ' ης η Αίτηση: κα. Λ. Κυριάκου

Ε Ν Δ Ι Α Μ Ε Σ Η Α Π Ο Φ Α Σ Η

Στις 06.11.20, η Ενάγουσα (στο εξής «Αιτήτρια») καταχώρησε γενικά οπισθογραφημένο κλητήριο ένταλμα με το οποίο αξιώνει, μεταξύ άλλων, αποζημιώσεις λόγω λιβέλου και/ή δυσφήμισης, ως επίσης και διατάγματα με τα οποία να απαγορεύεται στην Εναγόμενη (στο εξής «Καθ' ης η Αίτηση») να δυσφημίζει την Αιτήτρια και/ή να λιβελογραφεί εναντίον της.

Την ίδια ημερομηνία καταχωρήθηκε μονομερώς και η υπό κρίση αίτηση για έκδοση προσωρινών διαταγμάτων. Η αίτηση συνοδεύεται από δύο ένορκες δηλώσεις. Η πρώτη προέρχεται από διευθύντρια της Αιτήτριας και η δεύτερη από υπάλληλό της.

Στην ένορκη δήλωσή της η διευθύντρια της Αιτήτριας αναφέρει, ανάμεσα σε άλλα, ότι για σκοπούς διαφήμισης και προώθησης των προϊόντων της διατηρεί ιστοσελίδες και google maps locations στο διαδίκτυο. Οι εν λόγω ιστοσελίδες περιλαμβάνουν παράθυρο-portal με το οποίο δίδεται η δυνατότητα σε χρήστες του διαδικτύου να προβαίνουν σε αναρτήσεις και να βαθμολογούν τις προσφερόμενες υπηρεσίες και προϊόντα της Αιτήτριας.

Η Καθ' ης η Αίτηση υπήρξε πελάτης της Αιτήτριας. Συγκεκριμένα περί τις αρχές του 2017 παράγγειλε αριθμό προϊόντων της Αιτήτριας προς τον σκοπό επίπλωσης της οικίας της. Οι πλείστες παραγγελίες ήταν «ειδικές», δηλαδή αφορούσαν έπιπλα τα οποία παραγγέλθηκαν ειδικά και κατασκευάστηκαν αποκλειστικά από συνεργάτες της Αιτήτριας για τις ανάγκες της οικίας της Καθ' ης η Αίτηση.

Η Καθ' ης η Αίτηση παρέλαβε όλα τα παραγγελθέντα προϊόντα εκφράζοντας την πλήρη ικανοποίηση της αναφορικά με την ποιότητα, την καταλληλότητα και αυθεντικότητά τους.

Περί τις αρχές του 2020, η Καθ' ης η Αίτηση απευθύνθηκε, μέσω της εφαρμογής niber, σε ρωσόφωνη υπάλληλο της Αιτήτριας. Ενώ η εν λόγω επικοινωνία ξεκίνησε, διότι η Καθ' ης η Αίτηση ζήτησε προσφορές για νέα έπιπλα, εντούτοις, η Καθ' ης η Αίτηση στην πορεία οδήγησε τη συζήτηση στα στρώματα μάρκας Dupen που αγόρασε το 2017 εκφράζοντας παράπονα. Σκοπός της Καθ' ης η Αίτηση ήταν όπως εξασφαλίσει δωρεάν από την Αιτήτρια προστατευτικά καλύμματα για τα συγκεκριμένα στρώματα. Όταν αντιλήφθηκε ότι κάτι τέτοιο δεν θα γινόταν εκ μέρους της Αιτήτριας, άρχισε να παρουσιάζει επιθετική συμπεριφορά

αμφισβητώντας την αυθεντικότητα των κρεβατιών, ως επίσης την αυθεντικότητα και ποιότητα άλλων επίπλων. Σε σχέση με την αυθεντικότητα των στρωμάτων, αποστάλθηκε στην Καθ' ης η Αίτηση πιστοποιητικό της κατασκευάστριας εταιρείας, η οποία πιστοποιούσε την αυθεντικότητά τους.

Η Καθ' ης η Αίτηση έκτοτε παρουσίαζε εντεινόμενη επιθετική συμπεριφορά εναντίον της Αιτήτριας. Σε έλεγχο ρουτίνας που διενήργησε η ενόρκως δηλούσα στις ιστοσελίδες της Αιτήτριας, περί τις 13.10.20, διαπίστωσε την ύπαρξη αναρτήσεων, το περιεχόμενο των οποίων ήταν δυσφημιστικό για την Αιτήτρια (Τεκμήριο 5 της ένορκης δήλωσης).

Οι προαναφερόμενες αναρτήσεις έχουν γίνει από την Καθ' ης η Αίτηση, καθώς στις πλείστες εξ αυτών χρησιμοποιεί το δικό της όνομα και έχει αναρτήσει φωτογραφίες των επίπλων που αγόρασε από την Αιτήτρια. Περαιτέρω, σε μία εξ αυτών, γίνεται αναφορά σε επιστολή των δικηγόρων της Αιτήτριας που απευθύνεται στην Καθ' ης η αίτηση.

Τα παράθυρα-portal των ιστοσελίδων δεν ελέγχονται από την Αιτήτρια, αλλά από τους ιδιοκτήτες του κάθε ιστοχώρου (domain), που στην επίμαχη περίπτωση είναι οι εταιρείες Google και 2GIS.

Η Αιτήτρια εξέφρασε σχετικό παράπονο προς τις προαναφερόμενες εταιρείες. Η μεν 2GIS αφαίρεσε τις αναρτήσεις της Καθ' ης η Αίτηση, πράγμα το οποίο, όμως, δεν έπραξε η Google, ισχυριζόμενη ότι οι εν λόγω αναρτήσεις αποτελούν ιδιωτική διαφορά και δεν δύναται να παρέμβει σε αυτές.

Ενόψει των πιο πάνω, στις 15.10.20 αποστάλθηκε επιστολή των δικηγόρων της Αιτήτριας προς την Καθ' ης η Αίτηση ζητώντας, ανάμεσα σε άλλα, την αφαίρεση των αναρτήσεων της Καθ' ης η Αίτηση (Τεκμήριο 6). Ακολούθησε αλληλογραφία των συνηγόρων των διαδίκων (Τεκμήρια 7 και 8). Η Καθ' ης η Αίτηση αρνήθηκε να

προβεί στην αφαίρεση των επίδικων αναρτήσεων.

Οι δυσφημιστικές δηλώσεις που έχει αναρτήσει η Καθ' ης η Αίτηση έχουν ήδη πλήξει την αξιοπιστία και την επαγγελματική υπόληψη της Αιτήτριας. Περαιτέρω, ελλοχεύει πραγματικός κίνδυνος να συνεχίσει να υφίσταται ζημιτά η οποία θα είναι αδύνατο να υπολογιστεί σε χρήμα σε περίπτωση που τα επίδικα δημοσιεύματα δεν αφαιρεθούν ή επαναδημοσιευτούν.

Η υπό κρίση αίτηση, ως ήδη αναφέρθηκε, υποστηρίζεται και από την ένορκη δήλωση της υπαλλήλου της Αιτήτριας η οποία είχε επικοινωνία, μέσω της εφαρμογής viber, με την Καθ' ης η Αίτηση. Στην υπό αναφορά ένορκη δήλωση επισυνάπτεται η επικοινωνία που είχε η ενόρκως δηλούσα με την Καθ' ης η αίτηση ως Τεκμήριο Α και ως Τεκμήριο Β οι επίμαχες αναρτήσεις στο διαδίκτυο. Τόσο το Τεκμήριο Α, όσο και το Τεκμήριο Β συνοδεύονται με μετάφραση από τα Ρωσικά στα Ελληνικά.

Το Δικαστήριο, υπό διαφορετική σύνθεση, επιλαμβανόμενο της επίδικης αίτησης στις 10.11.20 εξέδωσε μονομερώς το διάταγμα της παραγράφου Α ορίζοντας το επιστρεπτέο, ενώ τα αιτητικά των παραγράφων Β και Γ κατέστησαν δια κλήσεως. Μεταφέρω αυτούσιο το περιεχόμενο του εκδοθέντος διατάγματος, χωρίς τα στοιχεία των αναρτήσεων και των ιστοσελίδων:

«Εκδοθεί και δια του παρόντος εκδίδεται Προσωρινό διάταγμα του Δικαστηρίου, το οποίο διατάσσει την Εναγόμενη – Καθ' ης η αίτηση όπως εντός 5 ημερών από την ημερομηνία επίδοσης του παρόντος διατάγματος διαγράψει και/ή αφαιρέσει και/ή καταργήσει και/ή με τον οποιονδήποτε τρόπο διακόψει την δημοσίευση των ακόλουθων υπό στοιχεία (i) – (xi) αναρτήσεων (internet post) και/ή αναφορών στις ακόλουθες υπό στοιχεία (i) – (xi) ιστοσελίδες και/ή στο διαδίκτυο και/ή σε οποιοδήποτε άλλο έντυπο μέσο, οι οποίες αναρτήσεις και/ή αναφορές στοχεύουν και/ή επιδιώκουν να βλάψουν και/ή να επηρεάσουν δυσμενώς και/ή να εξευτελίσουν και/ή να καταρρακώσουν και/ή να πλήξουν και/ή να επηρεάσουν το

κύρος και/ή την εικόνα των Ευαγόντων – Αιτητών, μέχρι την πλήρη και τελική εκδίκαση της Αγωγής και/ή μέχρι νεότερης διαταγής του Δικαστηρίου.»

Η Καθ' ης η Αίτηση, στις 06.04.21, καταχώρησε ειδοποίηση πρόθεσης ένστασης εγείροντας 26 λόγους ένστασης. Οι προαναφερόμενοι λόγοι μπορούν να συνοψιστούν στους ακόλουθους:

1. Δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 32 του Ν.14/60.
2. Δεν αποδείχθηκε το επείγον για την έκδοση των αιτούμενων διαταγμάτων.
3. Η Αιτήτρια δεν προσήλθε στο Δικαστήριο με καθαρά χέρια.
4. Η παρούσα περίπτωση δεν είναι κατάλληλη για την έκδοση ενδιάμεσων θεραπειών, ταυτόσημων με θεραπείες που αξιώνονται στην αγωγή.
5. Η Καθ' ης η αίτηση δεν είναι δικαιούχος και/ή διαχειρίστρια των επίμαχων ιστοσελίδων και δεν δύναται να διαγράψει και/ή αφαιρέσει τα επίδικα σχόλια.
6. Τυχόν έκδοση των αιτούμενων διαταγμάτων, θα οδηγήσει σε αποστέρηση του συνταγματικού δικαιώματος της Καθ' ης η αίτηση στην ελευθερία του λόγου και της έκφρασης.
7. Το ισοζύγιο της ευχέρειας κλίνει υπέρ της απόρριψης της αίτησης.

Η ένσταση συνοδεύεται από ένορκη δήλωση η οποία υπογράφεται από ασκούμενη δικηγόρο εργαζόμενη στο δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπεί την Καθ' ης η Αίτηση. Σε αυτήν αναφέρεται, ανάμεσα σε άλλα, ότι η Καθ' ης η Αίτηση παράγγειλε από την Αιτήτρια, στις 20.02.17, έπιπλα αξίας €163.495. Συνολικά, η Καθ' ης η Αίτηση κατέβαλε το ποσό των €186.632 για προϊόντα που αγόρασε από την Αιτήτρια. Τα μοναδικά, ωστόσο, τιμολόγια που εκδόθηκαν από την Αιτήτρια ήταν για πολύ μικρά ποσά, τα οποία συνολικά δεν υπερβαίνουν τις €15.000.

Κατά τον χρόνο παράδοσης των επίπλων στην οικία της Καθ' ης η Αίτηση, η τελευταία απουσίαζε από την Κύπρο. Επομένως, η παράδοση πραγματοποιήθηκε χωρίς να έχει τη δυνατότητα να επιθεωρήσει τα έπιπλα και να τα εγκρίνει.

Όταν αντίκρισε για πρώτη φορά τα έπιπλα που είχαν ήδη τοποθετηθεί στην οικία της, επέστρεψε τρία συνολικά έπιπλα στην Αιτήτρια και ταυτόχρονα επισήμανε τις ανησυχίες της σχετικά με την ποιότητα του τραπεζιού και των καρεκλών της κουζίνας και την πρόθεσή της για επιστροφή τους. Η διευθύντρια της Αιτήτριας, καθησυχάζοντας την, ανέφερε ότι είναι εξαιρετικής ποιότητας και ότι σε περίπτωση οποιουδήποτε ελαττώματος, θα μεριμνούσε όπως αυτά αντικατασταθούν.

Η Καθ' ης η Αίτηση επισκέπτεται ελάχιστες φορές την Κύπρο και για περιορισμένες μέρες. Πάντοτε πριν την έλευσή της στην Κύπρο, επισκέπτεται συνεργείο καθαρισμού την οικία της. Επίσης, το εν λόγω συνεργείο επισκέπτεται την οικία καθ' όλη τη διάρκεια διαμονής της Καθ' ης η Αίτηση σε αυτήν. Η Καθ' ης η Αίτηση δεν είχε, επομένως, την ευκαιρία να μετακινήσει και να επιθεωρήσει λεπτομερώς τα έπιπλα που τοποθετήθηκαν στην οικία της. Ως εκ τούτου, δεν είχε τη δυνατότητα να αντιληφθεί τα ελαττώματα που αυτά παρουσίαζαν.

Σε επίσκεψή της τον Αύγουστο του 2020 και εν όψει των μέτρων που λαμβάνονταν για περιορισμό της πανδημίας του κορονοϊού, η Καθ' ης η Αίτηση υποχρεωτικά παρέμεινε σε απομόνωση για δύο εβδομάδες. Κατά τη διάρκεια της εν λόγω απομόνωσης της ανέλαβε η ίδια τη συντήρηση και το καθάρισμα της οικίας και τότε αντιλήφθηκε τα ελαττώματα που παρουσίαζαν διάφορα προϊόντα, περιλαμβανομένου των στρωμάτων Dupen. Έκτοτε, ξεκίνησε και η σχετική επικοινωνία της μέσω της εφαρμογής viber, με τη ρωσόφωνη υπάλληλο της Αιτήτριας.

Η Αιτήτρια ουδέποτε απέστειλε στην Καθ' ης η Αίτηση οποιοδήποτε πιστοποιητικό αυθεντικότητας σε σχέση με τα έπιπλα που αγόρασε η Καθ' ης η Αίτηση, παρά τις επανειλημμένες εκκλήσεις της τελευταίας.

Μετά την επίδοση της παρούσας αγωγής και του επίδικου διατάγματος, η Καθ' ης η αίτηση αναζήτησε τους συνδέσμους-ιστοσελίδες που καταγράφονται στην αίτηση

και δεν εντόπισε οποιαδήποτε ανάρτηση που να έχει γίνει από την ίδια. Η Αιτήτρια απέκρυψε από το Δικαστήριο το γεγονός ότι οι επίδικες αναρτήσεις δεν πραγματοποιήθηκαν από την Καθ' ης η Αίτηση. Συνεπώς, είναι αδύνατο για την Καθ' ης η Αίτηση να διαγράψει αναρτήσεις που έχουν γίνει από άλλους χρήστες του διαδικτύου.

Εν πάση περιπτώσει, τα όσα παρουσιάζονται στην επίδικη αίτηση δεν συνιστούν δυσφήμιση, αλλά αποτελούν, κατά την ενόρκως δηλούσα, την αλήθεια, η οποία στηρίζεται σε γεγονότα, φωτογραφίες και άλλο αποδεικτικό υλικό.

Σε περίπτωση κατά την οποία εκδοθούν τα αιτούμενα διατάγματα, η Καθ' ης η Αίτηση θα αποστερηθεί θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα της, περιλαμβανομένης της ελευθερίας του λόγου και έκφρασης, σε αντίθεση με την Αιτήτρια η οποία δεν θα υποστεί οποιαδήποτε ζημιά.

Εν κατακλείδι, η ενόρκως δηλούσα υποστηρίζει ότι τυχόν έγκριση της επίδικης αίτησης θα επιφέρει, στο πρώιμο αυτό στάδιο, την επίλυση της ουσίας της παρούσας διαφοράς.

Η ακρόαση της αίτησης διεξάχθηκε στη βάση των ενόρκων δηλώσεων και οι ευπαιδευτοί συνήγοροι των διαδίκων, μέσω των αγορεύσεων τους, επιχειρηματολόγησαν προς υποστήριξη των θέσεων τους. Οι αγορεύσεις των ευπαιδευτών συνηγόρων έχουν μελετηθεί στο σύνολό τους και αναφορά σε αυτές θα γίνει όπου αυτό κριθεί σκόπιμο.

Νομική πτυχή

Η υπό κρίση αίτηση εδράζεται επί του άρθρου 32 του Ν.14/60, ως έχει μέχρι σήμερα τροποποιηθεί. Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, για να εκδοθεί ένα παρεμπόδιον διάταγμα πρέπει να συντρέχουν οι ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις:

- (α) Ύπαρξη σοβαρού ζητήματος προς εκδίκαση.
- (β) Ύπαρξη πιθανότητας ο Αιτητής να δικαιούται σε θεραπεία.
- (γ) Θα είναι δύσκολο ή αδύνατο να απονεμηθεί πλήρης δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο, εκτός αν εκδοθεί το ενδιάμεσο διάταγμα.

Στην κλασική αυθεντία **Odysseos v. Pieris Estates** (1982) 1 C.L.R 557 λέχθηκε, σε σχέση με την πρώτη προϋπόθεση που τίθεται από το άρθρο 32 του Ν.14/60, ότι δεν περιλαμβάνει οτιδήποτε πέραν του να καταδειχθεί μία συζητήσιμη υπόθεση (arguable case) με βάση τα δικόγραφα. Όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση ειπώθηκε, ότι περικλείει κάτι περισσότερο από απλή δυνατότητα να δικαιούται ο Αιτητής σε θεραπεία, αλλά και κάτι πολύ λιγότερο από το ισοζύγιο των πιθανοτήτων. Σύμφωνα με την **Odysseos**, ο Αιτητής θα πρέπει να δείξει ότι υπάρχει ορατό ενδεχόμενο επιτυχίας.

Η τρίτη, τώρα, προϋπόθεση ερμηνεύθηκε κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην περιορίζεται μόνο στη δυνατότητα χρηματικής αποζημίωσης ή αποκατάστασης της υλικής ζημιάς (**Highgate Primary School Ltd κ.ά. v. Στέλιου Φυλακτίδη κ.ά.** (2009) 1Α Α.Α.Δ 317 και **Zena Company Ltd v. Demenian Catering Ltd** (2011) 1Γ Α.Α.Δ 1848).

Συμπεράσματα

Ανάμεσα στους λόγους ένστασης που εγείρει η Καθ' ης η αίτηση, περιλαμβάνονται η παράβαση του καθήκοντος πλήρους αποκάλυψης και η απουσία της προϋπόθεσης του κατεπείγοντος ή άλλων ιδιαίτερων περιστάσεων. Τα εν λόγω ζητήματα, μπορούν να ασκήσουν επίδραση στην απόφαση του Δικαστηρίου σε περιπτώσεις κατά τις οποίες διατάγματα εκδίδονται μονομερώς. Στην προκείμενη περίπτωση, ως ήδη αναφέρθηκε, χορηγήθηκε μονομερώς μόνο το διάταγμα της παραγράφου Α της αίτησης, ενώ τα διατάγματα των παραγράφων Β και Γ

κατέστησαν δια κλήσεως. Συνεπώς, τα ζητήματα της πλήρους αποκάλυψης και του κατεπείγοντος ή άλλων ιδιαίτερων περιστάσεων, μπορούν να εξεταστούν μόνο σε σχέση με την οριστικοποίηση του ήδη εκδοθέντος διατάγματος.

Σύμφωνα με τον ευπαίδευτο συνήγορο της Αιτήτριας, τα επίμαχα δημοσιεύματα αφαιρέθηκαν μετά την επίδοση του εκδοθέντος διατάγματος. Συνεπώς, το μονομερώς εκδοθέν διάταγμα κατέστη άνευ αντικειμένου, εφόσον ο σκοπός του έχει επιτευχθεί. Ως εκ τούτου, δεν υφίσταται λόγος οριστικοποίησης του. Υποδεικνύω, ότι σύμφωνα με τη νομολογία, τα Δικαστήρια δεν αποφασίζουν επί ματαιώ **(Marketrends (Capital Market) Ltd v. Θεοδωρίδη** (2003) 1B Α.Α.Δ 1248 και **Delincyp Company Ltd και Σε ότι αφορά την εταιρεία First Ukrainian Development Ltd** Πολ. Έφεση αρ.264/12 ημερ.14.03.18).

Ως εκ των ανωτέρω, το εκδοθέν διάταγμα θα ακυρωθεί. Ενόψει αυτής της εξέλιξης περιπεύει η εξέταση των ζητημάτων που αφορούν παράβαση του καθήκοντος πλήρους αποκάλυψης και μη πλήρωσης της προϋπόθεσης του κατεπείγοντος ή άλλων ιδιαίτερων περιστάσεων. Επίσης, δεν χρήζει εξέτασης και ο λόγος που αφορά την ισχυριζόμενη αδυναμία της Καθ' ης η αίτηση να συμμορφωθεί με το εν λόγω διάταγμα.

Προχωρώ, επομένως, στην εξέταση των υπολοίπων επίδικων θεμάτων της υπό κρίση αίτησης.

Δεν κωρεί αμφιβολία, ότι η πρώτη προϋπόθεση του άρθρου 32 του Ν.14/60 πληρούται. Τόσο από το γενικώς οπισθογραφημένο κλητήριο ένταλμα, όσο και από την υπό κρίση αίτηση, διαφαίνονται τα αγωγή δικαιώματα που επικαλείται η Αιτήτρια και που δεν είναι άλλο από τα αστικά αδικήματα της δυσφήμισης και της επιζήμιας ψευδολογίας. Τα εν λόγω αδικήματα ρυθμίζονται στα άρθρα 17 και 25 αντίστοιχα του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου Κεφ.148 (στο εξής «Κεφ. 148»). Επομένως, αποκαλύπτεται σοβαρό ζήτημα προς εκδίκαση. Στο σύγγραμμα

«**Διατάγματα, Γ. Ερωτοκρίτου και Π. Αρτέμη, 1^η έκδοση**» στη σελ.55, αναφέρονται σχετικά τα εξής:

«Με την αναφορά αυτή στην ουσία εισάγεται η γενική προϋπόθεση ότι το δικαίωμα το οποίο επικαλείται ο ενάγων θα πρέπει να είναι αναγνωρισμένο είτε από το νόμο (legal right) είτε από το δίκαιο της επιείκειας (equitable right). Γι'αυτό και το Δικαστήριο θα πρέπει να βεβαιώνεται ότι υπάρχει αγώγιμο δικαίωμα αναγνωρισμένο από το νόμο και τις αρχές της επιείκειας, προτού παραχωρήσει τη θεραπεία απαγορευτικού διατάγματος.»

Για την ικανοποίηση της δεύτερης προϋπόθεσης του άρθρου 32 του Ν.14/60, θα πρέπει να καταδειχθεί ορατό ενδεχόμενο επιτυχίας. Είναι καλά γνωστό, ότι στα πλαίσια διαδικασίας έκδοσης ή οριστικοποίησης προσωρινού διατάγματος το Δικαστήριο δεν προβαίνει σε αξιολόγηση της μαρτυρίας και σε ευρήματα επί των γεγονότων. Πρόσφατα, στην απόφαση **Zondrvan Group Ltd και Bonalbo Fiduciaries Ltd κ.α** Πολ. Έφεση αρ.Ε64/2015 ημερ.20.07.21, επαναλήφθηκαν τα πιο πάνω και τονίστηκε ότι θα πρέπει να τηρείται με ευλάβεια η αρχή, ότι το Δικαστήριο στα πλαίσια προσωρινού διατάγματος δεν εκδικάζει την ουσία της υπόθεσης και δεν επιτρέπεται να προβεί σε ευρήματα αξιοπιστίας της μιας ή της άλλης εκδοχής. Αυτό το οποίο ελέγχεται, είναι η αποδεικτική δύναμη της υπόθεσης του διαδίκου που ζητά την ενδιάμεση θεραπεία σε συνάρτηση με τυχόν αντίθετη εκδοχή για τους περιορισμένους πάντα σκοπούς της παρούσας διαδικασίας (**ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ και CYFIELD – NEMESIS κ.α** Πολ. Έφεση αρ.Ε52/21 ημερ.10.02.22).

Η Αιτήτρια στην παράγραφο 23 της ένορκης δήλωσης της διευθύντριας της καταγράφει τις ισχυριζόμενες δυσφημιστικές δηλώσεις (Τεκμήριο 5). Αντίγραφα των επίμαχων δηλώσεων επισυνάπτονται ως Τεκμήρια 5 και Β αντίστοιχα στις δύο ένορκες δηλώσεις που υποστηρίζουν την αίτηση. Πρόκειται για δημοσιεύσεις που αναρτήθηκαν στο παράθυρο – portal του ιστοχώρου Google maps μεταξύ των ημερομηνιών 22.09.20 – 27.10.20. Παράλληλα, στην παράγραφο 25 της ένορκης

δήλωσης της διευθύντριας της Αιτήτριας, γίνεται διασύνδεση του προσώπου της Καθ' ης η αίτηση με τις εν λόγω δημοσιεύσεις.

Παραθέτω, ορισμένες εκ των δημοσιεύσεων, όπως αυτές έχουν μεταφραστεί στο Τεκμήριο Β της ενόρκου δηλώσεως της υπαλλήλου της Αιτήτριας:

- *«Απαίσια ποιότητα επίπλων, υπηρεσιών, οι τιμές είναι πολύ υψηλές πολλές φορές! Είναι πιο εύκολο να παραγγείλετε έπιπλα απευθείας από κατασκευαστές οπότε μπορείτε να είστε σίγουροι ότι δεν έχετε απομίμηση, αλλά αυθεντικά....*
- *Η ποιότητα, η εξυπηρέτηση είναι αηδιαστική.*
- *Αηδιαστική αλυσίδα καταστημάτων.*
- *Απαίσια εταιρεία, η ποιότητα των επίπλων είναι αποκρουστική.*
- *Σκουπίδια σε υπερβολικές τιμές, η ποιότητα είναι απαίσια, όλα καταρρέουν και να είστε προσεκτικοί με αυτήν την εταιρεία.*
- *Η υπηρεσία ρίχνει σκόνη στα μάτια.....Κατά την αγορά του κρεβατιού, με διαβεβαίωσε ότι ήταν ένα κρεβάτι πολύ καλής ποιότητας, αλλά στην πραγματικότητα η ποιότητα για €2.900 αποδείχθηκε αηδιαστική.....Δεν υπάρχει ούτε ένα έγγραφο που να επιβεβαιώνει ότι το συγκεκριμένο κρεβάτι κατασκευάστηκε από την Durpen.*
- *Το χειρότερο κατάστημα επίπλων στην Κύπρο. Τέλος, οι άνθρωποι άρχισαν να γράφουν πραγματικές κριτικές για 1 διαδρομή, αν και αυτό το δίκτυο δεν αξίζει καν 1 αστέρι! Και τότε πριν από αυτό υπήρχαν μόνο πλαστά. Αλλά μετά από πραγματικές κριτικές από 1 αστέρι, τα ψεύτικα έπεσαν και μπορούν εύκολα να αναγνωριστούν, να δούμε πόσο γρήγορα δημιουργήθηκαν αυτά τα πλαστά και σε ποια ποσότητα, και όλα αυτά μετά από αρνητικές κριτικές για να συνεχίσουν να παραπλανούν τους αγοραστές!»*

Στην αντίπερα όχθη, η Καθ' ης η αίτηση ισχυρίζεται ότι δεν είναι αυτή που έγραψε και ανήρτησε τις επίδικες δημοσιεύσεις. Σε κάθε, όμως, περίπτωση αποτελεί ισχυρισμό της, ότι δεν συνιστούν δυσφήμιση, αλλά, αντιθέτως, αποτελούν την αλήθεια.

Το απαύγασμα της νομολογίας δεικνύει, ότι το κατά πόσο ένα δημοσίευμα είναι δυσφημιστικό ή όχι κρίνεται ως πραγματικό ζήτημα αποδίδοντας στις λέξεις και φράσεις που χρησιμοποιούνται τη συνηθισμένη και φυσική τους έννοια (**Ιωαννίδης ν. Στυλιανός & Γεώργιος Εργοληπτική Εταιρεία Λτδ** Πολ. Έφεση αρ.369/14 ημερ.24.05.22). Σε υποθέσεις, μάλιστα, αυτής της φύσης, ούτε και κατά την εκδίκαση της ουσίας χωρεί αξιολόγηση των ισχυρισμών που προβάλλουν μάρτυρες ως προς το κατά πόσο ένα δημοσίευμα είναι δυσφημιστικό ή όχι (**Γαληνιώτης ν. Εκδοτικός Οίκος ΔΙΑΣ Λτδ κ.α** (2011) 1 Α Α.Α.Δ 474).

Τα δημοσιεύματα των Τεκμηρίων 5 και Β δημιουργούν αντικειμενικά και εκ πρώτης όψεως την εντύπωση ότι προσβάλλουν την εντιμότητα, την αξιοπιστία και τον επαγγελματισμό της Αιτήτριας. Περαιτέρω, σημειώνω, ότι οι επίμαχες δημοσιεύσεις παρουσιάζουν χρονική εγγύτητα με τις συνομιλίες που είχε η Καθ' ης η αίτηση με την υπάλληλο της Αιτήτριας και τα παράπονα που εξέφρασε προς αυτή.

Δεν παραβλέπω τους ισχυρισμούς της Καθ' ης η αίτηση. Οφείλω, όμως, να παρατηρήσω ότι είναι μεταξύ τους αντιφατικοί. Συγκεκριμένα, από τη μία, προβάλλεται η θέση ότι δεν έγραψε και δεν δημοσίευσε τις επίδικες δηλώσεις και, από την άλλη, ότι αυτές ανταποκρίνονται στην αλήθεια. Εύλογα ανακύπτει το ερώτημα, πώς είναι σε θέση να γνωρίζει για το αληθές των δηλώσεων εφόσον δεν είναι η ίδια που τις σύνταξε;

Εν πάση περιπτώσει, η επί της ουσίας εξέταση των ισχυρισμών της Καθ' ης η αίτηση προϋποθέτει την εκφορά αξιολογικής κρίσης. Για να διαπιστωθεί το πρόσωπο που σύνταξε και δημοσίευσε τα επίδικα δημοσιεύματα και το κατά πόσο αυτά ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, θα πρέπει να προηγηθεί αξιολόγηση της προσαχθείσας μαρτυρίας, έργο το οποίο δεν επιτελείται σε αυτό το στάδιο. Ό,τι

απαιτείται για τους σκοπούς της παρούσας διαδικασίας είναι να καταδειχθεί ορατό ενδεχόμενο επιτυχίας.

Κατά συνέπεια, χωρίς να προβαίνω σε αξιολόγηση της προσαχθείσας μαρτυρίας, θεωρώ ότι η Αιτήτρια έχει ικανοποιήσει το κριτήριο της δεύτερης προϋπόθεσης του άρθρου 32 του Ν.14/60.

Η τρίτη προϋπόθεση του άρθρου 32 του Ν.14/60 ορίζει, ότι προσωρινό διάταγμα χορηγείται όταν θα είναι δύσκολο ή αδύνατο να απονεμηθεί δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο χωρίς την έκδοση του.

Οι δηλώσεις της διευθύντριας της Αιτήτριας που περιλαμβάνονται στις παραγράφους 37 και 40 της ένορκης δήλωσης της δεν έχουν αμφισβητηθεί. Πιο συγκεκριμένα, προβάλλεται η θέση ότι η Αιτήτρια εμπορεύεται και διαφημίζεται μέσω του διαδικτύου, καθώς και ότι οι επίμαχες δημοσιεύσεις έχουν ήδη προκαλέσει ζημιά και αναστάτωση. Ταυτόχρονα, η ενόρκως δηλούσα ισχυρίζεται, ότι είναι δύσκολο να υπολογιστεί σε χρήμα η ζημιά που ήδη προκλήθηκε και αυτή που μπορεί να προκληθεί σε περίπτωση μη έκδοσης των αιτούμενων διαταγμάτων.

Οι επίμαχες δηλώσεις, όπως αναφέρθηκε και πιο πάνω, είναι ικανές, εκ πρώτης όψεως, να πλήξουν την αξιοπιστία και την επαγγελματική φήμη της Αιτήτριας στην οποία περιλαμβάνεται και η εμπορική εύνοια της. Έχει αναγνωριστεί από τη νομολογία, ότι στις περιπτώσεις όπου είναι δυνατός ο επηρεασμός της εμπορικής εύνοιας μίας επιχείρησης, η προσπάθεια χρηματικής αποτίμησης της ζημιάς εμπεριέχει εγγενείς δυσκολίες (**Παγωτά Παπαφιλίππου και Πατισερι Παναγιώτης Λτδ και Regis Milk Industries Ltd** Πολ. Έφεση αρ.Ε127/20 ημερ.29.09.21). Θεωρώ, επομένως, ότι θα πρέπει να εγκριθεί η υπό κρίση αίτηση για να αποτραπεί η πιθανότητα να μην μπορεί να αποδοθεί δικαιοσύνη, σε περίπτωση που ήθελε εκδοθεί απόφαση υπέρ της Αιτήτριας.

Ως εκ των ανωτέρω, θεωρώ, ότι πληρούται και το τρίτο κριτήριο του άρθρου 32 του Ν.14/60.

Για την έκδοση προσωρινών διαταγμάτων σε σχέση με ισχυριζόμενη δυσφήμιση, πέραν των προϋποθέσεων του άρθρου 32 του Ν.14/60, πρέπει να συντρέχουν και οι επιπρόσθετες προϋποθέσεις που αναγνωρίστηκαν και καταγράφηκαν στη **C.T. Tobacco Ltd v. Εκδόσεις Αρκτίνος** (2003) 1 Α.Α.Δ 853. Οι εν λόγω προϋποθέσεις τέθηκαν συνοπτικά στην υπόθεση **Ευστρατίου v. Dicran Oyzounian and Company Ltd, Εμπορευόμενη με την επωνυμία Lexus Cyprus** (2014) 1Α Α.Α.Δ 212:

*«Η θέση του εφεσείοντα πως για έκδοση ενδιάμεσου απαγορευτικού διατάγματος για δυσφήμιση απαιτείται να ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις που καταγράφονται και αναλύονται στην υπόθεση **C.T. Tobacco** (ανωτέρω), η οποία υιοθέτησε νομικές αρχές που αναπτύσσονται από την αγγλική νομολογία επί του θέματος, είναι ορθή. Επιγραμματικά, η έκδοση τέτοιου διατάγματος επιτρέπεται όταν (α) η δήλωση είναι αναμφίβολα δυσφημιστική, (β) δεν υπάρχουν λόγοι που θα οδηγήσουν σε συμπέρασμα ότι η δήλωση μπορεί να είναι αληθής, (γ) δεν υπάρχει άλλη υπεράσπιση που μπορεί να πετύχει και (δ) υπάρχει μαρτυρία πρόθεσης επανάληψης ή δημοσίευσης της δυσφήμισης.»*

Για τα στοιχεία με αρ. (α), (β) και (γ), ως αυτά απαριθμούνται στο προαναφερόμενο απόσπασμα, παραπέμπω σε όσα έχω ήδη αναφέρει κατά την εξέταση της δεύτερης προϋπόθεσης του άρθρου 32 του Ν.14/60. Επαναλαμβάνω, ότι η Καθ' ης η αίτηση προβάλλει δύο αντιφατικές θέσεις, ήτοι την υπεράσπιση της αλήθειας, αλλά και ότι δεν είναι το πρόσωπο που σύνταξε και δημοσίευσε τις επίμαχες δηλώσεις. Όσον αφορά το στοιχείο (δ), παραπέμπω στη συνομιλία υπ' αρ.30 του Τεκμηρίου Α της ένορκης δήλωσης της υπαλλήλου της Αιτήτριας. Στα πλαίσια της εν λόγω συνομιλίας η Καθ' ης η αίτηση φέρεται να δήλωσε ξεκάθαρα, ότι θα δημοσιεύσει τα πάντα στο διαδίκτυο. Περαιτέρω, σημειώνω ότι οι επίμαχες δημοσιεύσεις ήταν επαναλαμβανόμενες και εκτείνονται σε περίοδο ενός μηνός (22.09.20 – 24.10.20). Η συνεκτίμηση όλων των πιο πάνω δεικνύει, κατά την άποψη μου, ότι υπάρχει πρόθεση επανάληψης της δυσφήμισης, εκτός κι αν εκδοθεί σχετικό διάταγμα.

Απομένει να εξεταστεί το ισοζύγιο της ευχέρειας. Το Δικαστήριο, κατά την άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας, θα πρέπει να ισοζυγίσει τις συνέπειες που θα επιφέρει η απόφαση του στους διαδίκους και να υιοθετήσει εκείνη την πορεία, η οποία ενέχει τους λιγότερους κινδύνους αδικίας (**Bacardi & Co Ltd v. Vinco Ltd** (1996) 1B A.A.Δ 788).

Η ελευθερία της έκφρασης αποτελεί συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα και τα Δικαστήρια με φειδώ επεμβαίνουν στην άσκηση του προαναφερόμενου δικαιώματος. Την ίδια, όμως, στιγμή, σε ένα κράτος δικαίου τα δικαιώματα που απολαμβάνει ένα πρόσωπο οριοθετούνται από τα δικαιώματα άλλων προσώπων. Η άσκηση ενός δικαιώματος δεν μπορεί να οδηγεί στην κατάργηση ή την καταπάτηση του δικαιώματος κάποιου άλλου. Κάτι τέτοιο θα οδηγούσε στην κατάλυση του κράτους δικαίου και στην επικράτηση της αναρχίας. Υπό αυτό το πρίσμα πρέπει, κατά την κρίση μου, να ιδωθεί και το δικαίωμα της ελευθερίας της έκφρασης, σε σχέση με το οποίο το άρθρο 19.3 του Συντάγματος αναφέρει ότι υπόκειται σε περιορισμούς οι οποίοι είναι αναγκαίοι για την προστασία της υπόληψης ή των δικαιωμάτων άλλων προσώπων.

Εν προκειμένω, ισοζυγίζοντας όλα όσα έχουν τεθεί ενώπιόν μου και έχουν παρατεθεί πιο πάνω, θεωρώ ότι η οδός που ενέχει τους λιγότερους κινδύνους αδικίας, σε περίπτωση που φανεί ότι η απόφαση που θα δοθεί στο ενδιάμεσο αυτό στάδιο είναι τελικά λανθασμένη, είναι η έγκριση της υπό κρίση αίτησης. Η βλάβη που θα υποστεί η Αιτήτρια σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης θα είναι πολύ μεγαλύτερη και δύσκολα θα μπορέσει να επανορθωθεί, σε αντίθεση με την όποια βλάβη υποστεί η Καθ' ης η αίτηση σε περίπτωση επιτυχίας της παρούσας.

Πριν τη διατύπωση της κατάληξης, σημειώνω τα ακόλουθα ως προς τη θέση της Καθ' ης η αίτηση ότι τυχόν έγκριση της υπό κρίση αίτησης θα οδηγήσει στην ουσιαστική επίλυση της αγωγής μέσω της απόδοσης θεραπείας ταυτόσημης με

τελική θεραπεία που αξιώνεται στην αγωγή. Είναι καλά γνωστό, ότι τα Δικαστήρια δεν εκδίδουν προσωρινά διατάγματα αν η έκδοση τους επιφέρει ουσιαστικά και τον τερματισμό της διαφοράς των διαδικών ή του ενδιαφέροντος τους να συνεχίσουν με την ταχύτερη εκδίκαση της αγωγής (**Άκης (Μεταφορές Δερμάτων Εξπρές) Λτδ ν. C. Koukkouris Trading Co Ltd** (1998) 1Α Α.Α.Δ 149).

Εν προκειμένω δεν τίθεται, κατά την άποψη μου, ζήτημα τερματισμού της διαφοράς των διαδικών μέσω της έκδοσης προσωρινού διατάγματος που θα απαγορεύει στην Καθ' ης η αίτηση να προβαίνει σε δυσφημιστικά σχόλια εκκρεμούσης της αγωγής. Άλλωστε, με την αγωγή αξιώνονται εναντίον της Καθ' ης αίτηση και γενικές και/ή ειδικές και/ή τιμωρητικές αποζημιώσεις. Στην υπόθεση **Zena Company Ltd v. Demenian Catering Ltd** (2011) 1Γ Α.Α.Δ 1848 λέχθηκε ότι «.....εκείνο που επιδιωκόταν με το απαγορευτικό διάταγμα ήταν ένα ασφαλιστικό μέτρο διαρκούσης της εκκρεμοδικίας και όχι στο διηνεκές που είναι το ζητούμενο με την αγωγή, ενώ παράλληλα ζητούνται και γενικές και ειδικές αποζημιώσεις....».

Κατάληξη

Για τους λόγους που προσπάθησα να εξηγήσω πιο πάνω, κρίνω ότι η επίδικη αίτηση πρέπει να εγκριθεί. Θα εκδοθεί διάταγμα ως η παράγραφος Β της υπό κρίση αίτησης με ορισμένες, όμως, διαφοροποιήσεις ώστε το περιεχόμενο του να είναι, κατά την άποψη μου, πιο κατανοητό. Είναι προαπαιτούμενο, όπως ένα ενδιάμεσο διάταγμα είναι σαφές και συγκεκριμένο έτσι ώστε το πρόσωπο εναντίον του οποίου στρέφεται να γνωρίζει επακριβώς πως πρέπει να ενεργήσει ή πως θα πρέπει να αποφύγει να ενεργήσει, εφόσον τυχόν παρακοή Διατάγματος του Δικαστηρίου επιφέρει σοβαρές συνέπειες (**Penderhill Holdings Ltd κ.α. ν. Darya Abramchyk κ.α.** (2014) 1Α Α.Α.Δ 118).

Συνεπώς εκδίδεται διάταγμα ως το αιτούμενο διάταγμα υπ' αρ.Β το οποίο όμως διαμορφώνεται ως ακολούθως:

«Προσωρινό διάταγμα με το οποίο απαγορεύεται και/ή εμποδίζεται η Εναγόμενη – Καθ’ ης η αίτηση προσωπικά και/ή μέσω των οικείων και/ή συγγενικών και/ή φιλικών της προσώπων και/ή εκπροσώπων και/ή αντιπροσώπων και/ή εντολοδόχων και/ή προσώπων που έλκουν δικαιώματα από αυτήν, από το να δυσφημίσει την Ενάγουσα – Αιτήτρια με οποιοδήποτε τρόπο γραπτό και/ή προφορικό, περιλαμβανομένων δυσφημιστικών δημοσιεύσεων και/ή αναρτήσεων και/ή μηνυμάτων σε διαδικτυακούς χώρους, μέχρι τελικής εκδίκασης της αγωγής και/ή μέχρι νεότερης διαταγής του Δικαστηρίου».

Η έκδοση διατάγματος ως το αιτητικό Γ, θεωρώ ότι είναι περιττή, καθώς εμπεριέχεται σε αυτό της παραγράφου Β. Το εκδοθέν διάταγμα ημερ.10.11.20 ακυρώνεται.

Τα έξοδα της παρούσας αίτησης επιδικάζονται υπέρ της Αιτήτριας και εναντίον της Καθ’ ης η αίτηση, όπως αυτά θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή θα εγκριθούν από το Δικαστήριο και θα είναι εισπρακτέα στο τέλος της αγωγής.

(Υπ.)

Μ. Αγιομαμίτης, Α.Ε.Δ.

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΤΗΣ

Subject: Civil/Other Actions/Interim

Αναφορά: Δυσφήμιση